

Introit: **Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá. (Matouš 7, 13-14)**

Píseň 291

Modlitba

Čtení: Žalm 18, 1-32

Píseň 403

Text kázání: 2. Samuleova 22, 26: **Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš, a k upřímnému upřímně se máš.**

Milí přátelé, bratři a sestry,

tento biblický verš jsme si vylosovali jako Heslo pro sbor na tento rok. Jsou to slova Davidovy písně, která se objevují i v přečteném 18. žalmu. V 2. knize Samuelově je tato píseň uvedena takto: **Slova této písně přednášel David Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i ze spárů Saulových.**

David byl člověk, který měl velmi úzký vztah s Hospodinem. Doufal v Něho už jako pastýř ovcí. Právě na rozlehlých pastvinách, kde byl často sám, Boha nejčastěji hledal, rozmlouval s Ním a stále více Ho poznával. A skrze těžké životní situace, právě už v divočině přírody, se učil na Boha také spoléhat. Modlil se, když jeho stádo napadl lev anebo medvěd. Ovšem nejen to. On také jednal jako pravý pastýř. Posuďte sami. David před králem Saulem, který si nevěděl rady, jak se postavit pelištejskému obrovi Goliáši, popsal svou zkušenost: **„Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovci, hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. Když se proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil. Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda.“** David nám zde ukazuje, jak za nás vlastně bojuje náš Pastýř, Pán Ježíš Kristus. Nenechá ani jednu svou ovečku padnout. On nenechá padnout tebe ani mne, zůstaneme-li Kristovi. Nicméně zkušenost se šelmami vedla Davida k odhodlané a neotřesitelné víře! Dále Saulovi totiž řekl: **„A tomu neobřezanému Pelištejci (Golijáši) se povede jako těm šelmám, protože potupil řady živého Boha.“** A David dodal: **„Hospodin, který mě vytrhl ze spárů lva a medvěda, ten mě vytrhne i ze spárů tohoto Pelištejce.“** Na základě životních zkušeností, kdy David obstál před Bohem v těžkých zkouškách, byl tedy posílen vírou, že Bůh ho neopustí i ve zkouškách ještě těžších. Davidovo svědectví, jeho zkušenost a jeho posílená víra přesvědčila krále Saula, aby Davida pustil do boje s Golijášem. I když viděl, že je David ještě mladík.

V tom nám, bratři a sestry, může být David opravdu velkým vzorem. Nežehrejme nad tím, když na nás doléhají různé zkoušky, naopak spoléhejme se na svého Boha, že nás jimi provede a vyvede. Spoléhejme, zároveň se ale sami přičiňme a porazme své obry! Skrze různé životní zkoušky nás Bůh buduje ještě k větším výzvám, a naše víra může být ještě silnější! Lépe tedy děkovat Bohu, že nás provede a vyvede, než naříkat a vzdávat to. **Máme silného Boha, který bojuje za nás.**

Od Davida se ale skutečně můžeme mnohému učit. Neboť to byl **muž podle Božího srdce**. Muž, který se dotazoval Hospodina a jednal podle Boží vůle. Nedělal si sám, co chtěl. On se rozhodl chodit se svým Bohem. Ačkoliv věděl, že to je cesta úzká, obtížná a plná úskalí, poznával, že to je cesta k životu. **David byl pomazán za krále** nad Izraelem místo Saula, který Boha přestal poslouchat. Saul kvůli tomu Davida pronásledoval a chtěl ho zničit. Příležitost k vítězství nad Saulem měl ale nakonec paradoxně David. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. **V jeskyni na poušti En-gedí, kde Saul vykonával svou potřebu, jej měl David možnost zabít.** A svými stoupenci k tomu byl nabádán. David ale jednal milosrdně. On šel cestou milosrdenství. On věděl, že cesta zla a násilí, není cestou k požehnání a k životu. Jeho čas stát se králem přišel později. A ačkoli nadále zakoušel Saulovo pronásledování a příkoří, přesto mohl zakoušet, že Bůh ho před Saulem chrání. V tom 18. žalmu David vyznává: **Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli.**

David se ve své víře v Hospodina mnohokrát přesvědčil, že Bůh dodrží svá zaslíbení těm, kdo jsou Mu věrní, kdo v Něho doufají, kdo usilují konat dobro. On dále v té písni vyznává: **Hospodin mi odplatil podle mé spravedlnosti, odměnil mě podle čistoty mých rukou, neboť jsem dbal na Hospodinovy cesty, neodvrátil jsem se svévolně od svého Boha. Všechny jeho řády jsem měl na zřeteli, neodvrhl jeho nařízení. Jeho jsem se dokonale držel, varoval se nepravosti.** Dotud na nás David působí jako muž dokonalý, bezelstný. I když v jeho skutcích v mnohém můžeme vidět předobraz jednání Božího Syna Pána Ježíše Krista, stejně ale víme, že David byl jen člověk. Tedy ten, který je také nedokonalý a selhávající. Podobně jako my.

Zmíním dvě věci, které se Bohu u něj později nelíbily. Za Davidova kralování stále probíhali boje hlavně s Pelištejci. David vždy spoléhal na Boha, a proto vítězil. Nicméně jednou dal příkaz, aby byla

sečtena všechna jeho vojska. Na první pohled celkem přirozená věc, která se běžně ve válce dělá. David nakonec ale sám poznal, že **jednal jako pomatenec** a prosil Boha o prominutí. Ve svém pomatení David vlastně nespolehal na Boha, ale rozhodl se spoléhat na sílu svého vojska. Skrze proroka Gáda mu následně Bůh dal na výběr ze tří Božích soudů. Buď **7 měsíců hladu, nebo 3 měsíce utíkání před protivníky, anebo 3 dny moru**. David věděl, že Bůh je milosrdnější než člověk, a proto prohlásil: „**Je mi velmi úzko. Necht' tedy prosím padneme do rukou Hospodinu, neboť jeho slitování je nesmírné, jen at' nepadnu do rukou lidských.**“ Na Izrael tedy dopadla morová rána. Na tomto případě ale můžeme vidět, že některá lidská rozhodnutí mohou přinést fatální následky. Proto i my, když se rozhodujeme, rozhodujeme se ve světle Božího slova a ptejme se na Boží vůli do svého života.

To druhé Davidovo selhání je velmi známé. V určitém věku už David nechodil do bitev, a v královském paláci měl možnost zahálet. A když tak jednou lelkoval, **uviděl ze střechy královského paláce krásnou ženu, která se koupala**. Víme, jak to dopadlo. David s ní brzy čekal dítě. Nechtěl ovšem, aby se to provalilo, neboť ta žena jménem **Batšeba** byla vdaná. Vymyslel plán a stáhl z války na dovolenku jejího muže **Urijáše**. Počítal s tím, že se svou ženou bude spát. On si ale podepsal svůj ortel, když se rozhodl spát jinde. A tak David vymyslel plán. Poslal po Urijáši zapečetěný dopis veliteli vojsk **Joábovi**, ve kterém si nic netušící Urijáš nesl svůj rozsudek smrti. V dopise bylo napsáno: „**Postavte Urijáše do nejtěžšího boje a pak od něho ustupte, at' je zabit a zemře.**“ A tak se taky stalo. Vše bylo kulantně ututláno a vlastně se nic nestalo. Když skončil Batšebě smutek, David si ji vzal za ženu a ona mu porodila dítě. Happyend? Nikoliv! Přestože něco člověk tají, Bůh vidí lidské konání, vždyť vidí i do našeho srdce. **V očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal**. Bůh poslal **proroka Nátana**, ten jej z hříchu usvědčil. Tu se David rozpomenul, že jednal před Bohem zle a vyznal před Nátanem: „**Zhřešil jsem proti Hospodinu.**“ Nátan mu na to řekl: „**Týž Hospodin tvůj hřích sňal. Nezemřeš. Poněvadž jsi však touto věcí zavinił, aby nepřátelé Hospodina znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít.**“ To se také stalo, i když se David dlouho před Boží tváří za svého syna postil. Dále mu bylo oznámeno, že následky svého hříchu bude sklízet ve své rodině. **Z jeho domu povstane zlo, meč se nevyhne jeho domu**. To se také stalo a ty vztahy tam byly hodně složité.

Lidský hřích, milí přátelé, stojí i dnes za mnohými problémy v rodinách. Je málo rodin, kde nejsou žádné problémy. Co si ale můžeme z Davidova příběhu vzít, je to, že pokorně svůj hřích před Hospodinem vyzná, že prosí o odpuštění, a to je cesta k odpuštění i pro tebe a pro mne. A jak víme z jiného žalmu, David prosí také **o opětovné stvoření čistého srdce a ducha přímého**. Prosí tedy o to, čím se kdysi vyznačoval. A chce být znovu takový. Pokornému Bůh odpouští a dává nový začátek, novou šanci, tomu, kdo je odhodlán svůj život napravit a žít v bázni Boží. Tedy nová šance pro každého, kdo si uvědomuje, že učinil něco zlého.

Milí přátelé, David poznal u Boha dvě důležité věci. **Za prvé:** Bůh chrání a odměňuje se těm, kdo dbají na Hospodinovy cesty, kdo mají čisté ruce a bezelstné srdce, těm, kteří se neodvrací od Hospodina. Ovšem **za druhé:** Díky svým selháním a pokorné upřímnosti před Bohem, kdy neskrývá svůj hřích, David poznává, že Boží láska a jeho milosrdenství je ještě mnohem větší! A tak může vyznat: **Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš, a k upřímnému upřímně se máš**. David sám byl milosrdný a nyní zakouší milosrdenství Boží pro svůj vlastní život. On zakouší to, co mnohem později napíše apoštol Jakub 2,13: **Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem**. Nicméně ten vylosovaný verš pro náš sbor je psán v kralickém překladu. V ekumenickém překladu ten verš ale zní takto: **Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost**, a když k tomu přidám ještě verš následující, **ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu**, plyne mi tedy z toho následující poselství pro náš sbor: Buďme Pánu Ježíši **věrní, věrně se Ho držme a uctívejme Ho** ve společenství sboru i doma. Buďme ale také **milosrdní a mějme slitování** s těmi, kteří klopýtají. Pamatujme na to, že ani my nejsme dokonalí a také selháváme. Budeme-li milosrdní, bude s námi nakládat milosrdně i náš Otec nebeský. Buďme rovněž ale také **upřímní**, před lidmi, ale hlavně před Bohem a upřímně Mu doznávejme své hříchy, své chyby, svá špatná rozhodnutí a selhání. Upřímnost se Pánu Ježíši líbí, takovým On odpouští. S neupřímným se ale pouští do zápasu. Neupřímné jejich neupřímnost polapí, takoví uvěří sebeklamu, budou žít vlastním sebeospravedlněním, a tím odmítnou Krista i spásu. Netýká se to, bratři a sestry támhle někoho za kopcem, to je poselství pro každého nás. Dávejme si na to pozor a nezaměňujme Krista za svou samospravedlnost. Buďme raději před Pánem **pokorní a upřímní**. Pak nalezneme ten pravý život i spásu. Amen. Modlitba píseň 115

Slovo poslání: list Judův 1, 20-23

Požehnání: Tomu pak, který má moc uchránit vás před pádem a postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy, jedinému Bohu, který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána, buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky. Amen. Píseň 302